

[K. B. Andersen.]

domstrygheden for alle grupper, jo mere er vi med til at øge bevægeligheden i hele samfundet. Det har — vil nogen måske understrege — en umiddelbar værdi for produktionen, men det har da navnlig en umiddelbar menneskelig værdi. Vi har vel alle sammen været ude for at træffe mennesker, som følte sig tvunget til at blive i deres job af hensyn til deres pension. I samme omfang vi udbygger denne ordning og udbygger andre former for tillægspension og alderdomspensionsordning, i samme omfang er vi med til at give også de unge og aldersklasserne op til de ældre aldersklasser en større frihed i erhvervsvalg, en større bevægelighed for dem selv og dermed også en større bevægelighed samfundsmæssigt.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen sagde om det dagsordensforslag, som de ærede medlemmer hr. Hans Rasmussen og hr. Helge Larsen har stillet, at det intet sagde. Det kommer an på, hvad man ønsker det skal sige. Dette dagsordensforslag siger ganske klart, at folketinget konstaterer, at regeringen har givet tilsagn om en udvidelse af tillægspensionsordningen og har givet tilsagn om at fremskynde denne mest muligt. Altså, det, som det ærede medlem foregiver at have interesse for, det er det, som regeringen allerede har taget højde for, det er det, som regeringen ganske klart har sat i gang, og det er det, som dette dagsordensforslag fastslår at regeringen allerede har i gang. Det er altså det dagsordensforslag, som det ærede medlem mener ikke siger noget.

Jeg vil gerne anbefale dette dagsordensforslag både ud fra den udformning, det har fået her, og ud fra de realiteter, det dækker, for det må ses som et led i hele den forbedring af befolkningens alderdomstryghed, som fagbevægelsen ved denne ordning endnu en gang er med til at bane vejen for, og som regeringspartierne så klart har tilkendegivet at de ønsker at fremme med alle mulige midler.

Elna Syvertsen: Jeg tror, mange kvinder ud over hele landet har fulgt dette lovforslag med stor interesse og er stærkt interesseret i, hvad der bliver ud af det. Det er med stor glæde, vi kvinder ser, at der er

sket forskellige ændringer i lovforslaget, især med henblik på enkerne.

Formanden: Jeg henstiller, at der er ro i salen under forhandlingerne.

Elna Syvertsen: Når ægtemanden er død, ville det være urimeligt, hvis enken ikke fik udbetalt en hjælp. Det sker nu, hvilket jeg er meget tilfreds med. Der behøves jo ikke megen fantasi for at forestille sig, hvad der sker, hvis en kone mister sin mand og hun sidder alene som forsørger, måske med børn, der er under uddannelse. Det er klart, at der må være mulighed for, at der sikres hende en understøttelse, når manden dør. I det hele taget hilser jeg med stor tilfredshed, at udvalget er blevet enig om denne udvidelse af lovforslaget, således at enkerne nu bliver hjulpet.

Måske kunne dette være en passende lejlighed til at gøre opmærksom på, at det snart var på tide, at der ved tilrettelægningen af lovgivningen i almindelighed blev taget hensyn til, at kvinderne har opnået ligeberettigelse på en lang række områder i samfundet. Nu sker der en ligestilling også i denne lovgivning, og det kan jeg kun hilse med tilfredshed. Forhåbentlig når vi næste gang under overenskomstforhandlingerne så langt, at kvinderne også lønmæssigt ligestilles med mændene. HK-området er på dette område allerede kommet meget vidt. Kunne denne ændring af lovforslaget yderligere bidrage til at aktualisere problemet, vil jeg sammen med alle andre kvinder over hele landet hilse det med meget stor tilfredshed.

Formanden: Der må være et sådant minimum af ro i salen, at de, der skal arbejde her, kan arbejde.

Søgaard: Det skal ikke nægtes, at jeg med en vis interesse har lyttet til den diskussion, der har fundet sted om tillægspensionen. Den interesserer mig umiddelbart, fordi der rundt omkring på arbejdspladserne går en stærk debat i øjeblikket om, hvad denne tillægspension egentlig betyder. Jeg har med speciel interesse lyttet til det ærede medlem hr. Chr. Madsen og hans betragtninger og noteret mig den voldsomme interesse, det ærede medlem